

Пёлёт

— Марине! Марине, тетёп! — яла янәратса кәшкәрать Маюк инке.

Марине текенни, сиччәри хәрача, лупас хыҗне, каска сине, кайса ларнә та, пусне каҗәртса, тупене сәнатъ.

«Ай-яй-яй, — шухәшлатъ Марине. — Юмах тәнчи ак әста вәл! Әнлантәм! Юмахәсем пёлёт сине пәхассә те унта мән курнине каласа кәтартаҗсә!»

Чән, тупери пурнәс асамлә.

Акә, утә капанә пек икә мән пёлёт пәр-пәрин патне сывхарчәс те, вәсен хыҗсәнчен вәрәм мәйләскер, вәрәм уралләскер тухрә.

— Тәрна! Тәрна ку! — палласа илчә әна Марине.

Тәрна-пёлёт аялалла пәхасшән пулчә. Анчах та вәрәм мая антарсан сәклесси хән терә пулас, мәйне тәсса, урине ватә сынла шутарса, шур пёлётсем еннелле васкамасәр утрә.

— Ку пёлётсем сәскене ларнә улмуҗсисем пекех-сәке, — хәй әссән каласрә Марине.

Сав вәхәтра тупе хәрринчи кәвак пёлёт, катрам-катрам пәрланнә сәрт-тәва аса илтерекенскер, хәяккән саврәнчә те аллине туя тытнә, хура кәпе тәхәннә «вупәр карчәк» пулчә тәчә. «Вупәр карчәк» туйипе сулчә, «тәрнаран» ушкән «шур кайәк» турә.

Марине тәләннипе хытса ларчә.

«Вупәр карчәк» «кайәксене» те әрәмласшәнччә пулас, анчах та лешсем мәнаслән сәкленчәс, кусран хәвәрт сухалчәс.

Ак «Иван паттәр» курәнчә. «Вупәр карчәк», унран хәраса, аллисене сәклерә, чүпәк тәслә сүсәне саппунпа хупларә, «лутра йывәс» пулса тәчә. «Иван паттәр» патне «улма чәпар урхамах» вәсә ситрә. «Ырә ут» пёлөте кукалет. Унпа юнашар тепәр пёлёт, каснә-лартнә арәслан евәрләскер, ситсе чарәнчә. Марине вырәнтан сиксе тәчә: «урхамахпа» «тискер кайәк» кәс-вәс тытәсса үкәс. Хәшә сәнтерә-ши? «Арәсланә» хәравсәскер пулчә иккен, «урхамаха тапәнмарә вәл, хурине хәстерсе, каялла чакрә.

Акă сума-суман «хёрачасем» ларассё. Вёсем тёлне шупка кёрен вак пёлётсем саканна.

«Хёр ачасем» халасланчёс, «сулсасене» тытса тутар туса сыхрёс. Пёр «сулси», тёттём кёренни, шупкаланчё, шурачё, «чэнтёрлэ писиххи» пулса хёвел тухакан енге шурё. «Хёр ачасем» «кан-кавак шыв» хёррине карталанса анчёс. Хашёсем «шыва» чупса кёрсе кайрёс.

«Шыв» чыл-пар сирпёнчё. Ыттисем «сыран» леш енчи «пас тытна хунав вярман» енге аллисене тасрёс.

—Кша! Кша! Кус умёнчех чёппе тыттарса ярать! — илтёнчё каллех Маюк инке сасси.

Сак самахсем Марине халхине те кёчёс. Ана амашё чэх чёппи сыхлама каларманчё-и?

Марине ун-кун пэхкаларё. Чёпсем куранмассё. Пус тёлёнче хурчак яранать.

—Кша! Кша! — кашкарчё Марине те.

Чэх йамра айне пытанна-мён. Чёпписене суначёпе хупарланна. Марине вярм хулэ илчё те силлемес чёп амашё хэй сине сиксе ларасран сыхланса анна аякёнчен тёртрё.

—Ларакан чэхха мёншён тармалан-ха? — тархрё Маюк инке.

—Шутласа пахас! Пурте пур-ши?

Марине чэхха сылтэм енчен, сулахай енчен, кашкарёнчен чышрё, лешён кашни тёкё вирелле сёкленчё. Ура сине таратрех анна хёр ача. Вал чёпсене шутлама пусларё, анчах лешсен йышё кашнийёнчех тёрлёрен тухрё. Юлашкинчен Марине вун икке ситерчё те: «Пурте пур», — терё.

Хёр ача каллех каска сине кайса ларчё. Пусне сёклерё, тупене тинкерчё.

—Ай-яй-яй! — тёлёнчё Марине. Пёлёт каллех улшанна!

Лисина, Е. Пёлёт : [«Сёньял ачисем» повесть сыпакё] / Е. Лисина // Чаваш литературин антологийё. – Шупашкар, 2015. – [Т. 4] : Ача-пача валли сырнай хайлавсем. – С. 301.